

דְלֹא אִשְׁתַּפְחָה בְּהוּ פִירוֹדָא. וּבְלֹהוּ לְשֻׁבְחָה קִיִימִין.
הַהָא כָל הַגֵּינָן שֶׁבָעַ דְקָאָמָרָן, רָזָא אִיהּוּ. כִּמְהָ
דָאָת אָמָר, (אסתר ב) וַאֲת שֶׁבָעַ הַגְּעָרוֹת הַרְאִוֹת לְתַת
לָהּ מִבֵּית הַפְּלָךְ וְנוּ. וּעַל דָא שֶׁבָעַ פְּרוֹת יִפּוֹת
מִרְאָה, וְלִקְבֵּל דָא בְּתִיב שְׁבָעַת הַפְּרִיסִים הַמְשֻׁרְתִּים
אֶת פְנֵי הַפְּלָךְ וְנוּ.

רַבִי יִצְחָק אָמָר, שֶׁבָעַ פְּרוֹת הַטּוֹבּוֹת, דְרָגֵינָן אִינְזָן
עַל אַיִן עַל אַחֲרֵינָן. וּשֶׁבָעַ הַפְּרוֹת הַרְעֹוֹת, דְרָגֵינָן
אַחֲרֵינָן דְלִתְתָּא. אַלְיָן מִסְטָרָא דְקָדוֹשָׁה, וְאַלְיָן
מִסְטָרָא דְמַסָּאָבָא.

שֶׁבָעַ הַשְּׁבָלִים, רַבִי יְהוָדָה אָמָר, אַלְיָן קָדְמָאי אִינְזָן
טוּבֵין, בְּגַיְן דְאַיְנוֹן מִסְטָרָא דִימִינָא דְבְתִיב
בֵיהַכְיָה טּוֹב. וְאַלְיָן בִּישֵין אִינְזָן לְתַתָּא מְנִיחָה. שֶׁבָעַ
הַשְּׁבָלִים אִינְזָן מִסְטָרָא דְדָבִיגָה, וְאַלְיָן מִסְטָרָא

לשון הקודש

רַבִי יִצְחָק אָמָר, שֶׁבָעַ הַפְּרוֹת הַטּוֹבּוֹת
הַם דְרָגּוֹת עַל יְנוּנוֹת עַל הַאֲחֻרוֹת, וּשֶׁבָעַ
הַפְּרוֹת הַרְעֹוֹת - הַקְּרָנוֹת הַאֲחֻרוֹת
שְׁלָמְתָה. אַלְוּ מִצְדָּא הַקְּרָשָׁה, וְאַלְוּ מִצְדָּא
הַפְּמָאָה.

שֶׁבָעַ הַשְּׁבָלִים - רַבִי יְהוָדָה אָמָר, אַלְוּ
הַרְאָאוֹנוֹנוֹת הָן טּוֹבּוֹת, מִשּׁוּם שְׁהָן מִצְדָּא
הַיְמִין שְׁבַתּוֹב בּוּ בֵי טּוֹב, וְאַלְוּ קְרָעִים
הַם לְמַטָּה מֵהֶם. שֶׁבָעַ הַשְּׁבָלִים הָן מִצְדָּא
פְנֵי הַפְּלָךְ וְנוּ.

דמְסָאָבוֹ, וּבָלְהוּ דָרְגֵין קִיְמַין אֶלְיַזָּעַל אֶלְיַזָּעַל, וְאֶלְיַזָּעַל
לְקַבֵּל אֶלְיַזָּעַל, וּבָלְהוּ קָא חֶמְאָ פְּרֻעָה בְּחַלְמִיה.

אמָר רַבִּי יִסָּאָר, וּכְיַיְהֵא חַיְבָא דְפְרֻעָה
אֲחַזְיָין לֵיהּ בֶּלְגֵי. אָמָר לֵיהּ רַבִּי יְהוֹדָה,
בְּגַוּנָא דְלַהּוּן חֶמְאָ. דְכַפֵּה דָרְגֵין עַל דָרְגֵין, אֶלְיַזָּעַל
לְקַבֵּל אֶלְיַזָּעַל, וְאֶלְיַזָּעַל עַל אֶלְיַזָּעַל, וְאֵיתָהּ חֶמְאָ בְּאַינְזָעַל
דָרְגֵין דְלַתְתָּא.

וְהָא תָגִינֵן, דְהָא כִּמָה דְאִידָהו בָר נֶשׁ, הַכִּי אֲחַזְיָין
לֵיהּ בְּחַלְמִיהּ, וְהַכִּי חֶמְאָ. וּנְשַׁמְתָא הַכִּי סְלִיקָת
לְאַשְׁתָמֹודָעָא. בֶל חַד וְחַד כְּפּוֹם דָרְגֵיהּ כְּדָקָא חַזִי
לֵיהּ, וּבְגַיְן כֵּד פְּרֻעָה חֶמְאָ כְּדָקָא חַזִי לֵיהּ, וְלֹא יַתִיר:

וַיְהִי מִקְצֵן וְגַוְן, רַבִּי חִזְקִיָּה פָתָח וְאָמָר, (קהלת ג') לְבָל
זְמַן וְעַת לְכָל חַפֵּץ תְּהַת הַשָּׁמַיִם. תָא חַזִי, בֶל
מָה דְעַבֵּד קָדְשָׁא בָרִיךְ הוּא לְתַתָּא, לְכָל שְׂיוִין זְמַנָּא

לשון הקודש

וְהַגָּה שְׁנִינָה, שְׁהָרִי בָמָו שְׁהָוָא הָאָדָם,
בְּךָ מְרָאִים לוּ בְּחַלוֹמוֹ, וּבְךָ רֹזָה, וּבְךָ
הַגְּשָׁמָה עוֹלָה לְהַכְּרִיר, בֶל אַחֲר וְאַחֲר
כְּפִי דָרְגָתוֹ בָרָאוִי לוּ, וּמְשׁוּם כֵּד פְּרֻעָה
רֹאָה בָרָאוִי לוּ, וְלֹא יוֹתָר.
וַיְהִי מִקְצֵן וְגַוְן. רַבִּי חִזְקִיָּה פָתָח וְאָמָר,
(קהלת ג') לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חַפֵּץ תְּהַת

הַטְהָרָה, וְאֶלְוּ מִצְדַּה הַטְמָאָה, וְכָל
הַדְּרָגוֹת עַוְמָדוֹת אֶלְוּ עַל אֶלְוּ וְאֶלְוּ בְּגַנְגָד
אֶלְוּ, וְאֶת בְּלָם רֹאָה פְּרֻעָה בְּחַלוֹמוֹ.
אָמָר רַבִּי יִסָּאָר, וּכְיַיְהֵא חַיְבָא
הַרְשָׁעָה הָרְאוּ לוּ אֶת בֶל אֱלֹהָה? אָמָר לוּ
רַבִּי יְהוֹדָה, בְּמֹותָם רֹאָה, שְׁבַפְמָה
הַדְּרָגוֹת עַל הַדְּרָגוֹת אֶלְוּ בְּגַנְגָד אֶלְוּ וְאֶלְוּ
עַל אֶלְוּ, וְהָוּ רֹאָה בְּאַוְתָן הַדְּרָגוֹת

וַיָּמֹן קָצֹב. וַיָּמֹן שְׂיוִי לְגַהְרָא וְלְחַשּׁוֹבָא, וַיָּמֹן שְׂיוִי לְגַהְרָא דִשְׁאָר עַמִּין, דָאִינוּ שְׁלֵטִין הַשְׁתָּא עַל עַלְמָא. וַיָּמֹן שְׂיוִי לְחַשּׁוֹבָא, דָאִיהוּ גָלוֹתָא דִישְׁרָאֵל תְּחוֹת שְׁלֵטָנוֹתָא דְלָהּוֹן. וַיָּמֹן שְׂיוִי קָדְשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא לְכָלָא, בָגִינּוּ כֵךְ לְפָל וַיָּמֹן וַיָּעַת לְכָל חַפְץ. מַאי וַיָּעַת לְכָל חַפְץ. וַיָּמֹן וַיָּעַן הוּא לְכָלָא, לְכָל הַהּוּא רַעֲוִתָּא דְאַשְׁתְּבָח לְתַתָּא.

דָבָר אחר וַיָּעַת לְכָל חַפְץ, מַאי עַת. בְּדָבְתִּיב, (תְּהִלִּים קיט) עַת לְעַשׂוֹת לִי הַפְּרוּ תּוֹרַתְךָ. וּבְתִּיב, (וַיִּקְרָא י) וְאֶל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַכְּדָשָׁה. וְאִיהוּ דָרְגָא מַמְּנָא, וְהָא אָזְקָמוּהָ. וּבָגִינּוּ כֵךְ עַת אִיהוּ מַמְּנָא, לְכָל חַפְץ תְּחַת הַשְׁמִים. וַיְהִי מַקְזֵץ שְׁנָתִים יָמִים, מִסְפְּטָרָא דַהּוּא קַז דְחַשֵּׁךְ חַמָּא פְּרֻעה בְּחַלְמִיה, וּמִתְפַּנְןּוּ יָדָע וְאַתְגֵּלִי לִיה הַהּוּא חַלְמָא.

לשון הקודש

הַשְׁמִים. בָא רָאָה, כֵל מַה שְׁעוֹשָׁה הַקְדוּשָׁ בָרוּךְ הוּא לְמַטָּה, לְפָל שֶׁם עַת וַיָּמֹן קָצֹב. שֶׁם וַיָּמֹן לְאוֹר וְלְחַשָּׁה, שֶׁם וַיָּמֹן לְאוֹר שֶׁל שָׁאָר הָעָמִים, שֶׁהָם שׁוֹלְטִים עַבְשׂוּ עַל הָעוֹלָם, וַיָּמֹן שֶׁם לְחַשְׁבָה, שַׁחְיָה תְּבָלּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל תְּחַת שְׁלֹטוֹנָם. וַיָּמֹן שֶׁם הַקְדוּשָׁ בָרוּךְ הוּא לְפָל, וּמִשְׁוּם כֵךְ לְכָל וַיָּמֹן וַיָּעַת לְכָל חַפְץ. מַה זה וַיָּעַת לְכָל חַפְץ? וַיָּמֹן וַיָּעַן הוּא לְפָל, לְכָל אָתוֹ הַרְצֹן שְׁגַמְצָא לְמַטָּה.

וַיְהִי בַּבָּקָר וַתִּפְעֶם רוחו וַיִּשְׁלַח וַיַּקְרֵא אֶת כָּל חֶרְטָמִי מִצְרָיִם וְאֶת כָּל חֶכְמִיהָ וְנוּ. וַתִּפְעֶם רוחו. מַאי וַתִּפְעֶם. רַبִּי יוֹסֵי אָמַר, הָא אָזְקָמָה בְּפַרְעָה בְּתִיב וַתִּפְעֶם, וַיַּקְרֵא דָהָא בְּפַרְעָה בְּתִיב וַתִּפְעֶם, וַתִּתְפְּעֶם, וַיַּקְרֵא דָהָא בְּפַרְעָה בְּתִיב וַתִּפְעֶם, בְּגַין דָהָה יָדָע חֶלְמָא, וַיְשַׁרְא לֹא הָהָה יָדָע, אָבָל נְבוּכֶןֶזֶר, חֶלְמָא חֶלְמָא, וְחֶמֶא פְּשָׂרָא, וְאַתְּגַנְּשֵׁי כָּלָא מַגִּיה.

אָבָל תָא חַוו, וַתִּפְעֶם רוחו, בַמָה דָאָת אָמַר, (שופטים י) לְפָעָמוֹ, דָהָה אָתֵי רוחָא וְאוֹיל, וְאָתֵי וְאוֹיל. וְלֹא הָהָה מִתְיִשְׁבָא עַמִּיה עֲדֵינוּ בְּדָקָא יָאָות. עַל דָא בְּתִיב, (שופטים י) וְתַחַל רוח יי לְפָעָמוֹ, דְבָדֵין הָהָה שִׁירֹוֹתָא. אָוֹפְ הָכָא רוחָה אָתַעַר בֵיה, וְאוֹיל וְאָתַעַר, וְלֹא הָהָה מִתְיִשְׁבָא עַמִּיה לְמַנְדָע. נְבוּכֶןֶזֶר

לשון הקודש

מן-מן.

אָבָל בא ראה, ותִפְעֶם רוחו, כמו שנאמар שופטים י) לְפָעָמוֹ, שְׁהִרְתָה רוחָה בָאָה וְהַזְלָכָת וּבָאָה וְהַזְלָכָת וְלֹא הִתְהַמֵּת מִתְיִשְׁבָת עַמּוּ עֲדֵין קָרָאוּ, וְעַל בָן בְּתוּב שׁוֹם וְתַחַל רוח הַי לְפָעָמוֹ, שָׁאוּ הִתְהַמֵּת הָרָאשִׁית. אָפְ בָאָן רוחו הַתְעוֹרָה בּוּ, וְהַלְךָ וְהַתְעוֹרָה, וְלֹא הִתְהַמֵּת מִישְׁבָת עַמּוּ לְדָעַת. נְבוּכֶןֶזֶר וַתִּפְעֶם רוחו,

וַיְהִי בַּבָּקָר וַתִּפְעֶם רוחו וַיִּשְׁלַח וַיַּקְרֵא אֶת כָּל חֶרְטָמִי מִצְרָיִם וְאֶת כָּל חֶכְמִיהָ וְנוּ. וַתִּפְעֶם רוחו, מַה זֶה וַתִּפְעֶם? רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, הַזָּה פְּרָשָׁוֹה שְׁבַפְרָעָה בְּתִיב וַתִּפְעֶם, וּבְנְבוּכֶןֶזֶר בְּתִוב (הניאל י) וַתִּתְפְּעֶם, וּבְאַרוֹה שְׁהָנָה בְּפַרְעָה בְּתִוב וַתִּפְעֶם, וּבְאַרוֹה שְׁהָנָה בְּפַרְעָה בְּתִוב וַתִּפְעֶם, מִשּׁוּם שְׁהָנָה יָדָע אֶת חֶלְלוּם, וַתִּפְעֶם מִשּׁוּם שְׁהָנָה יָדָע אֶת חֶלְלוּם, וְהַפְּתָרוֹן לֹא חַיָה יָדָע, אָבָל נְבוּכֶןֶזֶר רָאָה חֶלְלוּם וּרָאָה הַפְּתָרוֹן, וְהַכְּלָבָשָׁה

וְתַתְפֹּעַם רִזּוּהוּ, בָּאֲתַעֲרוֹתָהּ הַזֶּה אֲתַעַר עַל חַד תְּרֵין,
תִּיְבִּין וְאַזְלִין וְתִיְבִּין, וְזֶה אַתָּה כִּמֶּה דָּאַת אָמֵר, (במדבר
כד) כְּפֻעַם בְּכְפֻעַם. פֻּעַם בְּהָאִי, (דף קצד ע"ב) וּפֻעַם בְּהָאִי,
וְלֹא מִתְיִשְׁבָּא דַעַתְּתִיהָ וְרוֹזְחָה.

וַיִּשְׁלַח וַיָּקֹרֵא אֶת כָּל חֲרֹטוּמִי מִצְרַיִם, אַלְיִין
חַרְשִׁין. וְאֶת כָּל חַכְמִיהָ, אַלְיִין חַבְיכִימִין
בְּטִיעָרָא, וְכָלָהוּ הַזֶּה מִסְתְּכָלָן לְמַנְדָע וְלֹא
יִכְלֹא לְאַדְבָּקָא.

אמֵר רַבִּי יִצְחָק, אָף עַל גַּב דָּאַתְּמָר הַלֹּא אֲחֹזִין
לֵיה לִבְרָנָשׁ אַלְיא בְּהַהוּא דְּרָגָא דִילִיה, שָׁאַנְיִ
לְמַלְכִים, דְּאֲחֹזִין לוֹזָן מְלִין עַלְאיִין, וּמְשִׁגְיִין מְבָנִי נְשָׁא
אַחֲרֵין. כִּמֶּה דְּמַלְכָא דְּرָגִיה עַלְאהָ עַל כָּל שָׁאַר
אַחֲרֵין, הַכִּי נְמִי אֲחֹזִיאוּ לֵיה בְּדְרָגָא עַלְאהָ עַל כָּל
שָׁאַר אַחֲרֵין. כִּמֶּה דָּאַת אָמֵר אֶת אָשָׁר הָאֱלֹהִים

לשון הקודש

בְּהַתְעוֹרּוֹת הִיה מַתְעוֹרֵר עַל כָּל אֶחָד
פֻּעַמים, שָׁבִים וְחוֹלְבִים וְשָׁבִים. וְזֹה בָּמוֹ
שָׁנָאַמֵּר (במדבר כד) כְּפֻעַם בְּכְפֻעַם, פֻּעַם בְּזֹה
וּפֻעַם בְּזֹה, וְלֹא מִתְיִשְׁבָּת דַעַתְּוּ וְרוֹחָו.
וַיִּשְׁלַח וַיָּקֹרֵא אֶת כָּל חֲרֹטוּמִי מִצְרַיִם –
אַלְיוֹן הַמְבָשִׁיפִים. וְאֶת כָּל חַכְמִיהָ – אַלְיוֹן
חַכְמִי הַמְּלֹלוֹת. וְכָלָם הַיּוֹן מִסְתְּכָלִים
לְדַעַת וְלֹא יִכְלֹא לְהַשִּׁיג.

עושָׂה חֶרְאָה אֶת פְּרֻעָה. אֲבָל לְשֹׁאֵר בְּנֵי נְשָׂא, לֹא גַּלְיִי לֹזֶן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה דָאִיהוּ עֲבִיד, בְּרִיךְ לְגַבְיוֹאִי אוֹ לְחַסְיֹאִי אוֹ לְחַכְמֹיִי דָרָא, וְהָא אַוְקְמוֹה.

תָּא חֹזֵי, בְּתִיב, אָוֹתִי הַשִּׁיבָּעָל בְּנֵי וְאָוֹתָו תָּלָה, מִבָּאוֹן דְּחַלְמָא אָזִיל בְּתֵר פִּישְׁרָא. הַשִּׁיבָּעָל בְּנֵי מָאוֹן, אֲלֹא דָא יוֹסֵף. וְאָוֹתָו תָּלָה, בְּהַהוּא פִּישְׁרָא דְּקָא פְּשָׁר לֵיה, וּבְתִיב וְיָהִי בְּאַשְׁר פָּתַר לְנוֹ כָּנֶן הַיָּה:

וַיִּשְׁלַח פְּרֻעָה וַיָּקֹרֵא אֶת יוֹסֵף וַיַּרְצַחוּ מִן הַבּוֹר וְגוֹ. רַبִּי אָבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קמ"ו) רֹצֶחָה יְהִי יָרָאֵו אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ. בִּמְהָ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתָרְעֵי בְּהוּ בְּצִדְיקִיא, בְּגַיְן דְּצִדְיקִיא אִינְוֹן עַבְדִּין (שְׁלָמָא וְעַבְדִּי) שְׁלָמָא לְעַילָּא, וְעַבְדִּי שְׁלָמָה לְתַתָּא, וְעַלְלִין בְּלָה בְּבָעָלָה. וּבְגַיְן בְּךָ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לשון הקודש

הָאֱלֹהִים עָשָׂה חֶרְאָה אֶת פְּרֻעָה, אֲבָל שְׁפַטְתָּר לֹו, וּבְתוֹב וְיָהִי בְּאַשְׁר פָּתַר לְנוֹ לְשֹׁאֵר בְּנֵי הָאָדָם אֵין מְגַלָּה לְהָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת מָה שַׁהְוָא עוֹשָׂה, וַיִּשְׁלַח פְּרֻעָה וַיָּקֹרֵא אֶת יוֹסֵף וַיַּרְצַחוּ מִן הַבּוֹר וְגוֹ. רַבִּי אָבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קמ"ו) רֹצֶחָה יְהִי יָרָאֵו אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ. בִּמְהָ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְרָצֵה בְּצִדְיקִים, מִשּׁוּם הַפְּתָרוֹן. מִי הַשִּׁיבָּעָל בְּנֵי? אֲלֹא זֶה יוֹסֵף. וְאָטוֹת תָּלָה - בְּאָוטָו הַפְּתָרוֹן

אַתְּ רֹעֵי בָּהֽוּ, **בְּאִינּוֹן דְּדַחֲלִין לִיהֵן וְעַבְדִּין רַעֲוִתְיהָ.**

לְמִיחָלִים לְחַסְדוֹ, **מֵאַנְנוּן מִיחָלִים לְחַסְדוֹ.** **הַווֹּי אִימָא אִינּוֹן דְּמִשְׁתְּדָלִי בְּאוֹרִיְתָא בְּלִילְיאָ, וְאִשְׁתְּתָפּוֹ בְּהַדִּי שְׁכִינְתָּא.** **וּכְדָא אַתִּי צְפָרָא, אִינּוֹן מַחְכָּאָן לְחַסְדוֹ.** **וְהָא אָוקְמוֹה, בְּוּמְנָא דְּבָר נֶשֶׁ אִשְׁתְּדָל בְּאוֹרִיְתָא בְּלִילְיאָ, חֹטְטָא דְּחַסְדָּר אַתְּמִשְׁיךָ עַלְיהָ בִּימָא.** **כְּדַבְּתִיב,** (תהלים מב) **יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חַסְדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי.** **מֵאֵי טָעֵמָא יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חַסְדוֹ, מְשֻׂום דְּבְּלִילָה שִׁירָה עַמִּי.** **וּבְגַּנְיָן בְּךָ רֹצֶחָ יְיָ אַתִּירָאִוּ בְּתִיב, וְלֹא בִּירָאִוּ.** **כְּמַאֲן דְּרֹעֵי בְּרַעֲוִתְיהָ לְאַחֲרָא, וְאַתְּ רֹעֵי לִיהֵן לְאַתְּפִיכָּא בְּהַדִּיה.** **וּבְגַּנְיָן בְּךָ רֹצֶחָ יְיָ אַתִּירָאִוּ, וְלֹא בִּירָאִוּ.**

כְּגַּזְנָא דָא, יוֹסֵף הָוה עַצִּיב בְּעַצִּיבוֹ דְּרוֹזָחָא,

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

גַּמְשָׁךְ עַלְיוֹן בַּיּוֹם, פְּתָחוֹב (שם מט) יוֹמָם וּמְכַנִּיסִים בְּלָה לְבָעֵלה, וּמְשֻׂום בְּךָ הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְּרָצָה בָּהֶם בְּאוֹתָם יִצְוָה הַטָּעַם יוֹמָם יִצְוָה הַיְלָה חַסְדוֹ? מְשֻׂום שִׁירָאִים מִמְּנוּ וּעוֹשִׂים אֶת רְצׁוֹנוֹ. לְמִיחָלִים לְחַסְדוֹ, מֵי הַם הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ? הָוה אָוֹמֶר, אָוֹתָם שְׁמִשְׁתְּדָלִים בְּתֹרֶה בְּלִילָה וּמִשְׁתְּתָפּוֹם עִם הַשְׁכִינָה. וּבְשַׁבָּא הַבָּקָר, הַם מַצְפִים לְחַסְדוֹ, וְהַרִי בְּאַרְנוֹן, בְּנָמָן שָׁאָדָם מִשְׁתְּדָל בְּתֹרֶה בְּלִילָה, חֹוט שֶׁל חַסְדָם

בְּעִצְיבּוֹ דָלֶבָא, דְהֹהָה אָסִיר תִּמְןָן. **כַּיּוֹן דְשָׁדֵר פְּרֻעָה בְּגִינִיה,** מָה בְּתִיבָה. וַיַּרְא צוֹהָג, אֲתַפְּיִסּוֹ לֵיה וְאֲחַדְרוֹ לֵיה מַלְיָן דְחַדּוֹה, מַלְיָן לְמַחְדֵי לֶבָא, בְּגַיּוֹן דְהֹהָה עַצְיבָמָן בְּגִירָא. **תֵא חַזִי,** בְּקַדְמִיתָא נַפְלָה בְּבִירָא, בְּבִירָא אָסְתַּלְקָה לְבָתָר.

רַבִי שְׁמֻעוֹן אמר, עד לא אִירַע לְיוֹסֵף הַהוּא עֻזְבָּדָא, לא אַקְרֵי צְדִיק. **כַּיּוֹן דְגַטְרָה** הַהוּא בְּרִית קִימָא, אַקְרֵי צְדִיק. וְהַהוּא דְרַגְגָא דְבָרִית קְדִישָׁא אֲתַעַטָר בְּהַדִּיחָה, וּמַאי דְהֹהָה (עַבְדִי) בְּבָור בְּקַדְמִיתָא, אָסְתַּלְקָה בְּהַדִּיחָה, וַיְבַתִּיב וַיַּרְא צְהֽוֹן מִן הַבָּור. **אָסְתַּלְקָה** מִן דָא, **וְאֲתַעַטָר** בְּבָאֵר מִים חַיִים.

וַיִּשְׁלַח פְּרֻעָה וַיַּקְרֵא אֶת יוֹסֵף, לְקֹרֵא לְיוֹסֵף מִבְּעֵי לֵיה. **אֶלָא** וַיַּקְרֵא אֶת יוֹסֵף, **דָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא,** **דְבַתִּיב,** (תְּהִלִּים קה) עד עַת בָא דְבָרוֹ אָמְרָת

לשון הקידוש

שְׁשִׁמְרָא אוֹתָה בְּרִית הַמִּלְהָה, נִקְרָא צְדִיק, וּבְעִצְבָּה הַלֵּב, שְׁחִיה אָסּוֹר שָׁם. **כַּיּוֹן שְׁפָרָעָה** שָׁלַח בְּשִׁבְילוֹ, מה בְּתוּב? וַיַּרְא צְהֽוֹן. הַתַּפְּיִסּוֹ לוֹ וְהַחוּרוֹ לוֹ דְבָרִי שְׁמָחָה, דְבָרִים לְשֵׁטֶח אֶת הַלֵּב, מִשּׁוּם שְׁחִיה עַצּוֹב מִן הַבָּור. בָא רָאת, בְּרִאשָׁונָה נַפְלָה בְּבָור, וּבְבָור הַתַּעַלָה אחר בָּךְ.

רַבִי שְׁמֻעוֹן אמר, בְּטָרֵם אָרַע לְיוֹסֵף אָזְנוֹ הַמְּעֵשָׂה, לא נִקְרָא צְדִיק. **כַּיּוֹן**

י"י צִרְפָּתָהוּ. עד עת בא דברו, הֲדֹא הוּא דכתיב וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, כתיב הַבָּא וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, ובתיב הַתָּם וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה: וַיַּגְלַח וַיַּחֲלַף שְׁמָלוֹתָיו, בגין יִקְרָא דְמַלְבָּא, וזה איקמודה.

רבי אלעזר פתח, (תהלים קה) וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בָּאָרֶץ חָם. תֵּא חָוי, דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא מְגַלְגֵל גָּלְגוֹלִין בְּעַלְמָא, וּמְקִיעִים אָסְרִין וּקְיִימִין, בגין לְקִימָא קִימָא וְגַזְרָה דְאִיהוּ גַּזְיר.

דְהָא תנן, אל מלָא חַבִּיבוּ וּרְחִימָיו דְרָחִים קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְאַבְהָן, הַזָּה אַתְּחַזְּיוּ לְנַחְתָּא יַעֲקֹב לִמְצִירִים בְּשַׁלְשֵׁלִי דְפִרוֹלָא. וּבְרִיחָמוּ דְלַהֲן, שְׁלִטִּיה לְיוֹסֵף בְּרִיה, וַעֲבָד לֵיה מַלְכָא דְשְׁלִיטָא עַל כָּל אַרְעָא, וַנַּחַתָּו בְּלָהו שְׁבָטִין בַּיְקָרָא, וַיַּעֲקֹב בְּמַלְבָּא.

לשון הקודש

בְּעוֹלָם, וּמְקִיעִים נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת בְּרִי לְקִים שְׁבוּעה וְגַזְרָה שַׁהֲוָא גַּזְיר.

שְׁהָרִי שְׁנִינָה, אָם לְאַשְׁחַבִּיות וְאַהֲבָה שָׁאַהֲבָה הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הָאָבוֹת, תִּיהְיָה רָאוּ לְהֹורִיד אֶת יַעֲקֹב לִמְצִירִים בְּכֻבְּלִים שֶׁל בְּרוּל. וּבְאַהֲבָתוֹ אָוֹתָם הַמְלִיךְ לְיוֹסֵף בָּנוֹ, וְעַשָּׂה אָוֹתוֹ מֶלֶךְ שְׁשׁוֹלֶט עַל כָּל הָאָרֶץ, וַיַּרְדוּ כָּל הַשְּׁבָטִים בְּכֻבּוֹד, וַיַּעֲקֹב בְּמֶלֶךְ.

שְׁבָתוֹב (שם קה) עד עת בא דברו אָמְרָת ה' צִרְפָּתָהוּ. עד עת בא דברו, וְהוּ שְׁבָתוֹב וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף. כתוב בָּאָן וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, וְכַתּוֹב שֵׁם וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. וַיַּגְלַח וַיַּחֲלַף שְׁמָלוֹתָיו, בְּשִׁבְיל כְּבוֹד הַפְּלָה, וְהַגָּה פִּרְשָׁוֹת.

רבי אלעזר פתח, (תהלים קה) וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בָּאָרֶץ חָם. בא ראה שהקדוש ברוך הוא מגילגֵל גָּלְגוֹלִים

תא חוי, מה כתיב, ויבא ישראל מצרים ויעקב גָּר בְּאֶרֶץ חם, כיון דכתיב ויבא ישראל מצרים, לא ידענא דיעקב גָּר בְּאֶרֶץ חם, אמאי אצטריך דא. אלא ויבא ישראל מצרים, דא קדשא בריך הוא. ויעקב גָּר בְּאֶרֶץ חם, דא יעקב, דהא בגנינה דיעקב ובנוו, אתה שכינתא למצריים. וקדשא בריך הוּא גלגל גלגולין, (דף קכח ע"א) ואחית ליה ליוسف בקדמיתה. דבזותיה אתקימים ברית בהדייה, ושלטיה על כל ארעה.

מה כתיב, שלח מלך ויתירחו מושל עמים ויפתחהו. רבינו שמעון אמר, כתיב, (תהלים קמו) יי' מתיר אסורים וגנו, (והא) זה בא כתיב, שלח מלך ויתירחו, אמאי מושל עמים ויפתחהו. אלא, שלח מלך, דא קדשא בריך הוּא. מושל עמים, דא קדשא

לשון הקודש

שבוכותו הרקימה הברית עמו, והשליט אותו על כל הארץ.

מה ברוח? שלח מלך ויתירחו מושל עמים ויפתחהו. רבינו שמעון אמר, ברוח מלך בארץ חם? למה אריך את זה? אלא, ויבא ישראל מצרים – זה הקדוש ברוך הוא. ויעקב גָּר בְּאֶרֶץ חם – זה יעקב. שחרי בשבייל יעקב ובנוו באה השכינה למצריים, והקדוש ברוך הוא גלגל גלגולים והוריד את יוסף בראשונה,

בא ראה מה ברוח? (שם) ויבא ישראל מצרים ויעקב גָּר בְּאֶרֶץ חם. כיון שבתוב ויבא ישראל מצרים, לא ידענו שעקב לא מה מצרים? לא אריך את זה? אלא, ויבא ישראל מצרים – זה הקדוש ברוך הוא. ויעקב גָּר בְּאֶרֶץ חם – זה יעקב. שחרי בשבייל יעקב ובנוו באה השכינה למצריים, והקדוש ברוך הוא גלגל גלגולים והוריד את יוסף בראשונה,

בריך הוא. שלח מלך, מלך על אלה שלח ויתירהו, ומאן איהו דשלחה ליה, דא מלך הגואל, דאיהו מושל עמים, דאיהו מושל על הארץ. וכלא מעם קדשא בריך הוא איהו.

ויריצחו חסר ואיז, ומאן איהו, דא קדשא בריך הוא. בגין דהא לית מאן דאסיר ופתה, בר קדשא בריך הוא, דכתיב, (איוב יב) יסגר על איש ולא יפתח. וכתיב, (איוב לד) והוא ישקיטomi ירשיע ויסתר פניםomi ומוי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד, דהא כלל באיה. וכתיב, (דניאל ז) ובמצביה עבד במלח שמיא ודייר ארא לא אירתי די ימחי בידיה ניאמר ליה מה עבדת. בגין קד כתיב, ויריצחו מן הבור וגוי.

מאי ויריצחו. במא דאת אמר, (איוב לג) יעתר אל אלוה ויריצחו. בגין דא ויריצחו מן הבור,

לשון הקודש

העלין שלח ויתירהו. והוא ישקיטomi ירשיע ובתוב (שם יט) והוא שלח ויתירהו. מי הוא שלח לו? זה המלך הגואל, שהוא מושל עלי נוי ועל אנשים עםים, שהוא מושל על התהותנים, והכל הוא מן הקדוש ברוך הוא.

ויריצחו - חסר ואיז, מי שימחה בידיו ניאמר לו הארץ, ואין מי שימחה הארץ. ומה עשית. ומשום לכך בתוב ויריצחו מן הקדוש ברוך הוא, רק הקדוש ברוך הוא, שאומר ופותח, רק הקדוש ברוך הוא, מה זה ויריצחו? במו שנאמר (איוב לט) שבתוב (איוב יט) יסגר על איש ולא יפתח,

ולבדת ויבא אל פרעה. דבר אחר ויריצחו, دائمשיך עלייה חוטא דחפסד, למייחב ליה חנאה קמיה דפרעה. מה בתיב), אלהים יעננה את שלום פרעה, בגין לאקדמא ליה שלום ולمفטה בשלום.

רבי אבא אמר, תא חוץ, בהזו רשות דפרעה. דאייהו אמר, (שמות ה) לא ידעתי את יי', ופרעה חפים היה מכל חרשוי. אלא ודי שמא דאללים היה ידע, דהא כתיב, הנמצא בזה איש אשר רוח אללים בו. בגין דמשה לא אתה לנבייה אלא בשמא דיי' ולא בשמא דאללים. ודא היה קשיא קמיה מכלא, דאייהו היה ידע דהא שמא דאללים שליט באָרֶץ. ובשמא דיי' לא היה ידע, ועל דא קשיא קמיה שמא דא.

ודא הוא דברתיך יי' את לב פרעה,

לשון הקידוש

יעתר אל אלהים וירצחוה. במו בן ויריצחו מן הבור, ואחר כך ויבא אל פרעה. דבר אחר ויריצחו, שהמשיך עליו חוט של חפסד לחתת לו חן לפני פרעה. אלהים יעננה את שלום פרעה, כדי להקדים לו שלום ולפתח בשלום.

רבי אבא אמר, בא ראה, בא אותו פרעה חרש, שהוא אמר (שמות ה) לא ידעתי את ה', ופרעה היה חכם מכל מבחינו, אלא

לפניו היה חכם חוץ. ויהי מזוזה שבתוב שם ויהי קשה רוזה

דְמָלָה דָא הַוָה אַתְקִיף לְבִיה, וְאַקְשֵׁי לֵיה. וּעַל דָא
מְשֵׁה לֹא אָזְדֵע לֵיה מֶלֶה דְשָׁמָא אַחֲרָא, אֶלָא שָׁמָא
דִי בְּלַחְזֹדוֹי, וְאַזְקָמוֹה.

פְּתַח וְאָמֵר, (תהלים קי) **מֵי כִּי אֱלֹהִינוּ הַמְּנֻגְבִּיחִי לְשַׁבַת**
וְנוֹגָן. **מֵי כִּי אֱלֹהִינוּ הַמְּנֻגְבִּיחִי לְשַׁבַת**, **דְאַסְתַּלְקָה**
מַעַל בְּרִסִי יְקָרִיה, (פ"א על ברסי יקריה לעילא) **וְלֹא אַתְגָּלִי**
לְתַתָּא. **בְּשַׁעַתָא דָלָא אַשְׁתַּבְחוֹ זְבָאַין בְּעַלְמָא**, הָא
אִיהוּ אַסְתַּלְקָה מַנְיִיהוּ, **וְלֹא אַתְגָּלִי לְהֹז**. **הַמְּשִׁפְלִי**
לְרֹאֹת, **בְּשַׁעַתָא דְאַינְנוּ זְבָאַין אַשְׁתַּבְחוֹ בְּעַלְמָא**.
קְדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא נָחִית בְּדִרְגוֹי לְקַבְלָהּוּן דְתַתָּאֵי,
לְאַשְׁנָהָא עַל עַלְמָא, לְאוֹטָבָא לְהֹז.

דָהָא בְּד זְבָאַין לֹא אַשְׁתַּבְחוֹ בְּעַלְמָא, אִיהוּ
אַסְתַּלְקָה, וְאַסְתִּיר אַגְפִּין מַנְיִיהוּ, וְלֹא אַשְׁנָה
עַלְיִיהוּ. בְּגַיְן דְצָדִיקִיא אַיְנוֹ יִסְׂדָא וְקִיְמָא דְעַלְמָא

לשון הקודש

פְּרֻעָה. שֶׁדָבָר זה דָהָא מַתְחַזֵק אֵת לְבוֹ
וּמַקְשָׁה אֹתוֹ, וּעַל בֵן מְשֵׁה לֹא הָווִיע לֹו
הַבָּר שֶׁל שֵׁם אַחֲר, אֶלָא הַשֵּׁם שֶׁל ה'
לְבָהוּ, וּפְרָשָׁה.

פְּתַח וְאָמֵר, (תהלים קי) **מֵי כִּי אֱלֹהִינוּ**
הַמְּנֻגְבִּיחִי לְשַׁבַת וְנוֹגָן. **מֵי כִּי אֱלֹהִינוּ**
הַמְּנֻגְבִּיחִי לְשַׁבַת – **שְׁהַתְעַלָה מַעַל בְּסָא**
כְבָזָז, **וּעַל בְּסָא כְבָזָז לְמַעַלָה** וְלֹא חַתְגָּלָה
לִמְטָה. **בְּשַׁעַה שְׁאַין גַּמְצָאִים צָדִיקִים** הַם

דְבַתִּיב, (משליו^ו) **וַצְדִיק יִסּוֹד עֲזָלָם.**

וַעַל דָא קָדְשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא לֹא גָלֵי שְׁמִיה
קָדְשָׁא, בָר לִישְׂרָאֵל בְּלַחְזֹדּוֹי, דָאִינּוֹן חַוְלָק
עֲדֵבִיה וַאֲחַפְנָתִיה. וַעֲלֵמָא פָלִיג לִיה קָדְשָׁא בֶּרֶיךְ
הָוּא לְמִמְפָן תְּרִיסִין, וְהָא אַתְמָר. **דְבַתִּיב,** (דברים לב)
בְּהַנְּחָלָל עַלְיוֹן גּוֹיִם וְגּוֹי. **וַבְתִיב,** בַי חַלְק יְיַ עַמוֹ
יַעֲקֹב חַבֵּל נְחַלָתוֹ.

רַבִּי חַיָּא וְרַבִּי יוֹסֵי הָוּ אַזְלִי בָּאַרְחָא. אָמַר רַבִּי
יוֹסֵי לְרַבִּי חַיָּא, תְּנוֹהֵנָא עַל הָאֵי דְקָאָמַר
שְׁלָמָה, כָל מַלְוִי (טַלְיָן) סְתִימִין וְלֹא אַתְיִדְעָוּן, דָהָא
קְהַלָת סְתִימִין (טַלְיָן) סְתִימִין.

פָתָח וְאָמַר, (קהלת^א) כָל הַדָּבָרִים יִגְעִים לֹא יִכְלֶל אִישׁ
לְדִבֶר לֹא תְשַׁבֵּע עַזְן לְרֹאֹת וְלֹא תִמְלַא אַזְן
מִשְׁמֹעַ. כָל הַדָּבָרִים יִגְעִים, וּבַי כָל הַדָּבָרִים יִגְעִים

לשון הקודש

חַבֵּל נְחַלָתוֹ.

רַבִּי חַיָּא וְרַבִּי יוֹסֵי הָיוּ הַוּלְכִים בְּדָרְךְ
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי חַיָּא, תְמַהֵנִי עַל זֶה
שֶׁאָמַר שְׁלָמָה, כָל הַדָּבָרִים וְהַפְלִיטִים
סְתִומִים וְלֹא נֹדִיעִים, שְׁהָרִי קְהַלָת סְתִומִים
(הַפְלִיטִים) הַסְּתִומִים.

פָתָח וְאָמַר, (קהלת^א) כָל הַדָּבָרִים יִגְעִים
לֹא יִכְלֶל אִישׁ לְדִבֶר לֹא תְשַׁבֵּע עַזְן

הַיְסָוד וְהַקְיָום שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁכַתּוֹב (משליו^ו)
וַצְדִיק יִסּוֹד עֲזָלָם.

וַעַל בָן הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא לֹא גָלֵה אַת
שֶׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ, רַק לִישְׂרָאֵל לְכָרְם, שָׁהַם
חַלְק גּוֹרְלוֹ וְנְחַלָתוֹ, וְאֵת הָעוֹלָם חַלְק
הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא לְמִמְנִים מִגְנִים, וְהַנְּהָרָה
נְתַבָּאָה, שְׁכַתּוֹב (בראשית לט) בְּהַנְּחָלָל עַלְיוֹן
גּוֹיִם וְגּוֹי, וְכַתּוֹב בַי חַלְק הַיְסָוד יַעֲקֹב

איןון למללא, אך אמר לא יוכל איש לדבר. ולא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמע, מי טעמא אלין. אלא בגין דתרין מגנון, ואינון עיניין ואודגין, לא קיימין בראשותיה דבר נש, ופומא איזה בראשותיה. וכל (פה) אלין תלת לא יבלין לאשלה מא כלא, ולא דבקה כלא.

אמר רבי חייא, כי הוא, דברו ר' בר נש לא יוכל למללא, עיניין למחמי, ואודגין למשמע, ואין כל חדש תחת השם. ותא חוי, אפילו ברינו וקסטורין, העבר קדרשא בריך הוא תחת השם, לא יבלין למללא כל מלין העלם, עיניין לא יוכל (דף קכח ע"ב) לשלט ולמחמי, ואודנא למשמע. ובגין לכך שלמה דתוה ידע כל מלה, זהה אמר דא.

לשון הקודש

לראות ולא תמלא אזן משמע. כל אמר רבי חייא, לכך זה, שרבור של אדים הדברים יגעים, וכי כל הדברים יגעים הם לדבר שאמר לא יוכל איש לדבר? ולא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן הקדוש ברוך הוא תחת השם לא יכולים לדבר כל דברי העולם, והעין לא עומדים בראשותו של האדם, והפה הוא בראשותו, וכל (מה) שלשות הלויל לא יכולים להשלים את הכל ולהשיג את הכל.

היה אומר את זה.

וְתֵא חֹזֶה, בְּלִי עֲוָדִין דַעַלְמָא, בְכַפָּה קְסַטְרִין תְלִין,
וְכָל בְּנֵי עַלְמָא לֹא יַדְעֵין, וְלֹא מְשֻׁגְּחִין עַל
מַה קְיִימִי בַעַלְמָא, וְאֲפִילוּ שְׁלָמָה מַלְכָא, דְהֹהָה חַפְים
מִכָּל בְּנֵי עַלְמָא, לֹא יִכְלֶל לְקִיְמָא בָהּוּ.

פָתָח וְאָמֵר, (קהלת ג) אֶת הַכָּל עֲשָׂה יִפְהָ בְעַתּוּ גַם
אֶת הַעוֹלָם נָתַן בְלָבָם מִבְלִי אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא
הָאָדָם אֶת הַמְעָשָׂה אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים וָנוּ. תֵא חֹזֶה,
וּפְאַין אִינּוֹן דְמִשְׁתְּךָלִי בָאוּרִיתָא וַיַּדְעֵי לְאִסְתְּבָלָא
בְרוֹחָא (ס"א ברזא) דְחַכְמָתָא.

אֶת הַפְלִי עֲשָׂה יִפְהָ בְעַתּוּ, בְּלִי עֲוָדִין דַעַבְדָ
קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בַעַלְמָא, בְכָל עֲוָדָא וְעֲוָדָא,
אֵית דְרָגָא מִמְנָא עַל הַהוּא עֲוָדָא בַעַלְמָא, הַן לְטוּב
הַן לְבִישׁ. מִנְהָוָן דְרָגֵין לִימִינָא, וּמִנְהָוָן דְרָגֵין
לְשִׁמְאָלָא. אָזְוֵיל בָּר נָשׁ לִימִינָא, הַהוּא עֲוָדָא דַעַבְדָ

לשון הקודש

וּבָא וַיַּרְאָה, בְּלִי מְעַשֵּׂי הַעוֹלָם תְלִויִים
בְכַפָּה רֹוחּות, וְכָל בְּנֵי הַעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים
אָוֹתָם שְׁמִשְׁתְּךָלִים בַתּוֹרָה וַיּוֹדְעִים
לְהַסְתְּבָל בָרוּת וְפִסְורוֹ שֶׁל הַחַכְמָה.
אֶת הַפְלִי עֲשָׂה יִפְהָ בְעַתּוּ – בְכָל
הַמְעָשִׂים שְׁעָשָׂה הַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא
בַעַולָם, בְכָל מְעָשָׂה וּמְעָשָׂה יִשְׁדַעַת
מִמְנָה עַל אָוֹתוֹ הַמְעָשָׂה בַעַולָם, הַן לְטוּב
וְהַן לְרעַע. מִתְּהַם דָרְגוֹת לִימִינָא, וּמִתְּהַם דָרְגוֹת
אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא הָאָדָם אֶת הַמְעָשָׂה